

številno prišli, marveč opazili smo tudi lovce ter prijatelje lova iz Ptuj, Maribora in sosedne Hrvaške. V polni zadovoljnosti in ob izborni zabavi je trajal ples do jutra. Vsem, ki so pri uspehu sodelovali, pristočno zahvalo!

Grize. Neki črni dopisun se strašno jezi v dopisu iz Griž v „Slov. gospodarju“. Kako se je izrazil ta črni dopisun, da „Štajerc“ resnico za obrekovanje ima. Ali ni bilo vse resnično, kar se je poročalo o g. kaplanu in župniku? Prašaj tiste zveste kristijane, pri katerih še ti duhovniki uživajo čast, kako se jezijo nad g. kaplanom, ker tako dolgo sv. maša traja, da jim že molitve primanjkuje. Ker pa dobro vejo, da Sl. G. (holt „slepar“) ne sprejme čez duhovnike graje, pa rajše molčijo in se natihoma jezijo. Ja ja, „Štajerc“ pa štrigel v roke pa vas čohle in žegede, da je veselje. Ti črni dopisunče, ti si v gadjem sorodstvu! Vprašaj g. župnika, zakaj so eno ženo nagovarjali, da naj iz one posojilnice denar vun vzame in naj v to posojilnico vloži, ko so sami zraven? Ali ni to velika hinavščina za takega, ki zmiraj ljudi podpihuje? En pametni mož je rekel: ali misli župnik, če on pri posojilnici dobro stoji, bomo pa denar iz varnega kraja vun jemali pa njemu dali; je rekel, koga mu bom pa vzel? grunt ni njegov, na samo sukno pa ne grem! Imamo prav lepe zglede; poglej ti črni dopisunče, kaj so na Koroškem ti žegnani parklji naredili; sam škof je svoje žegnane roke zraven tlačil, da so ložaj ljudi za toliko milijonov kron osleparili in obraubali! Povej mi ti dopisun, ali je Kristus posojilnice ustanovljal? Ali je za blagajničarja bil; ja blagajničarja je imel, pa ta je bil Judež; tega dandanes posnemajo! Kakor je gladovni Judež Kristusa prodal, tako ga še dandanes prodajajo. Vidiš, ti dopisun, kaj so sv. Oče duhovnikom pisali, da nobeden ne sme biti pri kakšni posojilnici ne za blagajničarja ne v odboru; naš župnik so vse povsod, se zraven rijejo; zakaj se pa ne držijo sv. Očeta zapovedi? Ah ko bi Kristus zdaj na svet prišel, vse drugače bi tepel, kakor je v Jeruzalemskem tempelju; to bi še Škrabar premalo štrikov imel. Tako dopisun, primi se za tvoj dolgi nos in za tvojo tumasto butico, pa beri „Štajerca“: potem boš saj videl, kaj se vse po svetu godi! Haidide Tuhtar.

Ragoznica pri Ptuj. V soboto 4. februarja zvečer se je vršil v „Narodnem domu“ v Ptuj plesni venček, katerega se je tudi udeležil naš priljubljeni šribar Geiser. Ta zabava pa je trajala celo noč. Naš vbogi šribar pa je imel več v glavi nego v petah ter je šel drugo jutro se zdraviti v Ragoznico. Ko pa se je vračal domov, so ravno šli ljudje od pozne službe Božje. Fantje iz Kicarja, ti pa so res zelo neolikani, ker niso pustili tega slovenskega šribarja naprej, ampak začeli so ga v jarek premetavati tako hitro, da ni „folgal“ vun vstajati. . . Veš, preljubi Geiser, v naši občini nismo samo trdi Slovenci ali pa „sokoli“, ampak mi živimo zadovoljno in miroljubno Slovenci z Nemci! Adio Geiser!

Iz Jesenic! Tukajšni grandstebri klerikalnega štaba so že pričeli shode sklicevati. Prvi shod je bil 2. februarja v Rovti pri Sv. Križu. Generala krumpasti Čebulj in njegov brat žnidar sta nekaj farbala kmete v Rovti, koliko je žnidar občini prihranil! Smešno! Naj nam Čebulj pove koliko je pa on pri savskemu vodovodu občini prihranil? — Z računmi jasno na dan! Rovtarjem pa tolike na uhu povemo, da Sv. Križ narmanj davka v celi občini plačuje, a občina Jesenice ima pa trikrat več stroškov za Rovte nego ta davek iznaša!! Tedaj občinski zastopnik z podatki proračuna za Rovte na dan! — Potem bomo nadalje govorili! Ali se bomo pustili od Rovtarjev komandirati! Ne! — Za župana hočejo imeti salonschneiderja Čebula! Pozor Jeseničani in Savčani! Bodite na straži, zdaj je še dan; a ko pride noč bode prepozno! — Ne pozabite kako je vas Zabukovec nafarijal! Ne zaupajte nobenemu popu več! Far je far! To je za enkrat cel odgovor na prvi politični občinski shod.

Kathreiner Kneippova sladna kava

služi zaradi svojih nedosežnih vrlin vsak dan na milijone ljudem. Edina prava družinska kava! Po ceni in zdrava.

Iz okraja zgornja Radgona.

(Izvirni dopis.)

Neki možakar žlobodra v „Slov. Gospodarju“ in hoče sedanjí zgornje-radgonski okrajni zastop proti „Štajercu“ zagovarjati. No ja, saj se vsak človek zagovarja, celo tisti, ki je na vislice obsojen. Dotični možakar pa hoče tudi mene strašiti, češ da ima še nekaj več o meni

povedati, o nekem kompromisu, o volitvi pregledovalcev računov in Bog ve o čemur še; morda tudi kaj o pincgavskih bikecih. . .

Odgovorim na kratko in odkrito, s svojim podpisom, kakor se to poštemu človeku spodobi. Zavratno in skrito napadajo in obrekujejo le lopovi!

Spominjam se, da je g. Nemec, želar in župan v Dragotinskem vrhu, pri občni seji dne 22. decembra 1910, na kateri je bil proračun za leto 1911 z 40% dokladami odobren, prosil, da naj vsa zadeva tiha in mirna ostane, da naj nikdo o nje ne govori in da naj se zato častno besedo članov tirja. Ako je prvaško gospodarstvo v okraju res tako „vzorno“, zakaj bi potem uspehe skrivali? Sicer je pa ta zahteva tudi velika neumnost! Kajti proračun mora biti na vpogled vsakemu davkoplačevalcu in ne more se ničesar zamolčati. Vsak davkoplačevalec hoče vedeti, koliko % doklad se bode plačevalo. Vsakdo hoče vedeti, kam in v kakšne namene in na kakšni način se njegov krvavo zasluženi denar porabi!

In zdaj čujem, da hočejo naši zastopniki svoj sklep spoditi in proračun predrugačiti. Bojijo se razburjenega ljudstva, ki se zgraja nad sklenjenimi visokimi procenti doklad! In kako hočejo prvaški zastopniki proračun predrugačiti? Morda bodejo manj prodeca na ceste vozili? Morda bodejo ves dolg pustili in le obresti v proračun dali? Dolg pa naj potem plača, kdor hoče; kaj-ne? . . . Zakaj pa preje pod naprednim gospodarstvom tekom 17 let ob starem letu ni ostalo nikdar dolga in tudi obresti ne? In preje so se še nove ceste delale, ceste zidale (grundirale) na raznih krajih ter so nove ceste dosti prodeca potrebovale. To je vendar resnica! Kdor ne veruje, naj se prepriča v starih računih!

Dotični možakar tudi trdi, da sem bil jaz računski pregledovalec. Seveda, to je res. Zato mi je bilo znano, da smo imeli že v dveh letih 1.900 kron dolga. Kaj pa pregledovalec računov more zato, če se slabo gospodari (n. pr. popravljanje enega ali drugega mosta košta namesto 50—100 K celih 200 do 300 K; pri tožbi g. Leo Krefta bi se izdanih 336 K lahko prišparalo; ako bi bil g. načelnik razumel, da ta tožba ne spada okrožni sodniji, marveč deželnemu odboru, ne bi niti vinarja koštalo itd. itd.)? Kaj pa more računski pregledovalec pomagati, ko vaša stranka vsikdar roke vzdigne in reče: naj se plača; naša napredna stranka pa je v manjšini?!

Morda bode ta modri možakar v „Slov. Gosp.“ še o tistih nekdanih bikecih pisal. Tisti so bili plačani, zdaj pa imamo (kakor se po domače reče, kjer kmet ima dosti dolga) „bika privezanega“. To je „bik“, pa ne pincgavskega, temveč menda ruskega ali srbskega plemena. . .

Takšna je torej zgodovina rojstva sedanjega načelstva v okraju. Hvala Bogu, zdaj lahko umrjem — kakor je nekdaj rekel Simeon v tempelju — ker sem pričakal to rojstvo. . .

Prvaški zagovornik v mariborskem lističu se tudi izgovarja na streljanje proti toči. Kaj pa je bilo leta 1908, ko je bilo prevdanih 4.000 K, pa se je kakih par sto kron izdalo, je vendar ta denar takrat ostal.

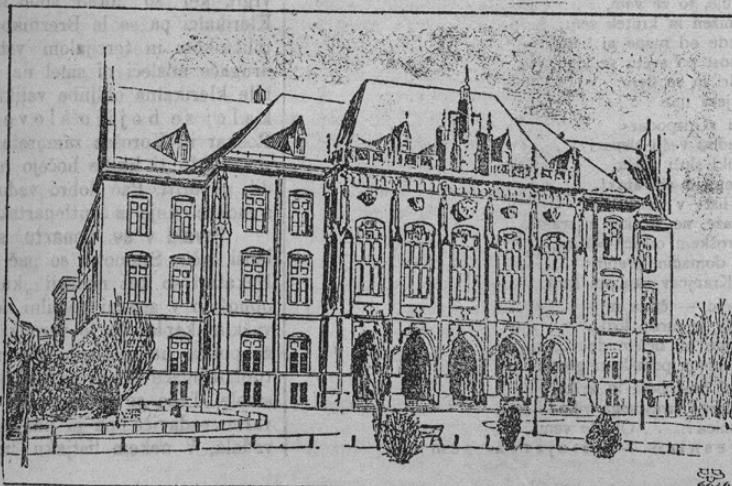
Ni vredno nadalje odgovarjati in hočem tedaj v kratkem skončati. Naznaniti pa še moram, da sem pred par dnevi tistemu možu, ki je govoril, da sem jaz okrajnemu zastopu dolg zapustil, pri okrajni sodniji v Radgoni na njegovo prošnjo odpustil. Drugače bi bil dotičnik kaznovan. Mislim, da je s tem neresničnost te nasprotniške trditve sodnijsko dokazana. Opozorim pa vse nasprotnike, da kdor ima korajžo mene obdolžiti, da sem okraju dolg zapustil, ta naj se oglasi in naj pove koliko?! Potem se bode pri sodniji sprjalo!

Dotičnik pisari tudi zaradi načelstva. Jaz mislim, da bi bilo najbolje, ako bi se to pisarijo pustilo in ako bi se vsi za nove volitve zedinili. Sovraštvo še nikdar ni nikomur koristilo. V okrajni zastop naj se volijo možje, ki imajo zmožnost in voljo za delo. Ti možje si bodejo že pravega načelnika izbrali!

Franc Wratschko.

Visokošolski nemiri.

Kakor znano, hočejo klerikalci tudi visoke šole podjarmiti svojemu nadzornjaskemu vplivu. Temu so se pa svobodomiselní študenti že opetovano uprli. Te dni prišlo je na univerzi v Krakovi do hudih nemirov in bojov. Naposled je bila visoka šola zaključena. Po celi državi so študenti drugih visokih šol brez razlike narodnosti nastopili proti klerikalstvu. Naša slika kaže poslopje visoke šole v Krakovi, ki je bila leta 1364 od kralja Kazimirja ustanovljena in katero obiskuje danes 2000 dijakov.

Die Universität in Krakau.